

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁK LAPJA

2014. FEBRUÁR

XXI. évfolyam 6. szám

Kedves Gyerekek!

Jövő héten már hamvazószerda és véget ér a farsang. Egy szép időszakot zártunk. A 8. osztályosok az írásbeli felvételik után, már lassan a szóbelin is túl vannak. A sítáborosok sok-sok élménnyel hazaérkeztek. A farsangi délután is nagyon jól sikerült. Kell ennél több? Igen kell egy kis elcsendesedés, hálaadás Istennek a sikerekért. Erre nagyon jó időszak lesz a nagyböjt.

A hamvazószerda arra az ősi hagyományra vezethető vissza, hogy a hívők a vezeklés részeként hamut szórtak a fejükre. Ennek emlékét a mai napig őrzi a szertartás: az előző évben megszentelt és elégetett barka hamujából a pap ezen a napon keresztet rajzol a hívek homlokára, közben pedig ezt mondja: „Emlékezzél, ember, hogy porból vagy és porrá leszel!” A hamu egyszerre jelképezi az elmúlást és a megtisztulást.

A húsvét előtti negyven nap előkészületi, bűnbánati időszak. Lényege húsvétra, Jézus feltámadásának ünnepére való felkészülés, a hitünkben való elmélyülés, a kiengesztelődés és a lemondás révén. A középpontban ebben az időszakban a bűnbánat, a megtisztulás, az áldozatvállalás és a könyörgés áll, kifejezve az ember Isten iránti szeretetét. A nagyböjti lelkületünk része például az ima, de lehet egy barátunk, embertársunk megsegítése is.

Az elvárások igen enyhék a mai kor emberével szemben. A régi időkben a felnőttek csak naponta egyszer, naplemente után ettek, ráadásul péntekenként csak hét búzaszemet. Az újkorban már napi három étkezés engedélyezett, az egyetlen kitétel, hogy ne együk tele magunkat. A nagyböjti

időszakban a keresztény szokás szerint nem fogyasztunk húst pénteken, ami szintén nem kivitelezhetetlen senki számára. A nagyböjt mellesleg nem egy letargikus időszak, senki sem várja el, hogy elrejtjük jókedvünket. A régi magyar szokás szerint például a legények különböző játékokat játszottak, a lányok pedig táncmulatsággal ünnepelték a kitavaszkodást.

Lemondani sokféle dologról lehet, ami egy idő után nem fog nehezedre esni. 40 nap nem olyan hosszú idő! Egy-két példa: kevesebb televíziózás, számítógépezés, helyette több segítség otthon, szorgalmasabb tanulás. Unalmas? Le lehet mondani például a kedvenc ételedről, italodról.

Ami fontos, főleg a felsősöknek: a lemondásokat nem szégyen betartani. Az önfegyelem gyakorlása sem szégyen! Emellett nagyon dicséretes, ha valaki az adventi időszakhoz hasonlóan nagyböjt idején is mindennap végrehajt egy jótettet. Nem kell nagy dologra gondolni; egy néni átsegítése a zebrán, vagy más apró gesztus megtétele szeretteink (vagy éppen idegenek) felé.

Te miről mondasz le a böjti időszakban? Írd le célkitűzésed, és vidd végig elhatározásodat a 40 napon!

Sok sikert hozzá!

Almási Zsuzsanna

Visszapillantó

Hittanverseny

Amikor megtudtam, hogy én is részt veszek Vácon az iskolánkat képviselő csapatban a hittan versenyen, nagyon örültem.

Bár nagyon sokat kellett tanulni, megérte a fáradságot. Moncsi néni kiadta a tanulnivalót. A verseny témája idén a zsinatok és XXIII. János pápa élete volt. Dicső Zoli volt a társam, akivel nagyon sokat készültünk.

Amikor elérkezett a verseny napja, kicsit izgultam. Korán indultunk autóval. Bujna Kati néni jött velünk. Nem csak hittan verseny volt, de vers- és prózamonddó, és rovásírás verseny is. Iskolánkból népes csapat indult a megmérettetésekre.

Misével kezdődött a verseny napja. Utána visz-

szamentünk a Karolina iskolába, ahol elkezdődtek a versenyek. Nekünk nagyon sok feladatunk volt. Többek között fogalom meghatározás, időrendbe illesztés, és más rejtvényes és játékos feladat is. Ahogy befejeztük a munkát, visszavonultunk abba a terembe, ami a pécelieknek volt kijelölve. Minden város külön termet kapott. Szendviccsel és süteménnyel üzhettük el éhségünket. Sokáig tartott a feladatlapok javítása, addig játszottunk és körbejártuk az iskolát.

Végre elérkezett az eredményhirdetés. Amikor meghallottam a nevünket, meglepődtem és örültem is, hiszen második helyezést értünk el. Nem csak a jutalomkönyvvel és a Moncsi nénitől kapott tollal lettünk gazdagabbak, de a dicsérek mellett a tapasztalataink és a megszerzett tudás is velünk marad.

Király Viktória 6.o.

Szavalóverseny

Izgatottan érkeztem meg Vádra, a verseny helyszínére, de fáradtan és boldogan értem haza Pécelre.

Már régóta készültem, hogy a szavalóversenyen is összemérhessem magam a többiekkel, hiszen eddig a hittanversenyek résztvevője voltam.

A verseny előtt—szokás szerint—misén vetünk részt. Ezt követően azonnal megkezdődtek a Karolina napi versenyek. Iskolánk többi képviselőjével együtt abba a terembe mentünk, ahol a szavalóverseny volt. Le is ültünk, s már kezdődött a sorszámok kihúzása. A nyolcast húztam. A kötelező, papköltők által írott verssel kellett kezdeni. Én Reményik Sándor: Én nem megyek című versét mondtam el. Az előttem szavalók tapsvihar közepette sétáltak vissza a helyükre... Én következtem. „... Testvér, e földről én el nem megyek!” - mondtam a vers utolsó sorát, és megkönnyebbülés töl-

tött el. Rövid szünet után a szabadon választott verseket adtuk elő. Egyik vers szebb volt, mint a másik. Én következtem Bencze Imre: Édes, ékes Apanyelvünk című csodás, humoros nyelvtörő versével. Minden sorra koncentráltam, figyeltem a nyelvi lelemény hatását a közönségen. „... külön—leges—legszebb nyelv kerek e nagy világon.” - zártam le a költeményt...

Negyed óra múlva következett az eredményhirdetés. „... És az első helyezett — mondta a zsűri képviselője (... nekem meg a pulzusom az egekbe szökött) - Dolecsek Fanni, és megszött első hellyel... - de ezt már én nem hallottam, mert kipenderültem átvenni a díjamat.

Nagyon boldog voltam. Ezt a történetet is beleteszem abba a láthatatlan, képzeletbeli dobozba, amibe azok a történetek kerülnek, amelyeket majd szívesen adok tovább az unokáimnak. Ott a helye a többi között! Dolecsek Fanni 6.o.

Eredmények

A Váci Karolina Iskolában megrendezett egyházmegyei versenyen a következő eredmények születtek:

Péter Dóra 8.o. és Kocsis Adél 7.o. hittan 7-8. osztályos kategória

1. helyezett,

Király Viktória 6.o. és Dicső Zoltán 5.o. hittan 5-6. osztályos kategória

2. helyezett,

Bezák Olivér 4.b és Dicső Dóra 4.a 3-4. osztályos kategória 1. helyezett,

Dolecsek Fanni 6. o. versmondó verseny 1. helyezett lett.

Bezák Olivér 4.b a prózaíró pályázaton 1. helyezést ért el.

Iskolánkat képviselő valamennyi versenyző szépen teljesített, eredményükhöz, munkájukhoz gratulálunk!

Sítábor

A sítábor, ahogyan az előző években, most is Ausztriában volt.

A Goldeck síparadicsom pályáin síeltünk a hóféhér hóban. Szép időnk volt egy nap kivételével, amikor szörnyű nagy köddel találtuk szembe magunkat. De a rossz idő dacára is fel kellett mennünk a hegyre.

Kezdőink maradtak tanulni a kispályán, mi pedig felmentünk a nagyra. Én külön csapatban síeltem Bodnár Botonddal és a testvérével, Balázssal együtt. Fél négy körül volt a gyülekező, amikor magunk mögött hagyva a hűtőket, le kellett mennünk a hegyről.

Az utolsó síelős nap végén hullafáradtan indulunk vissza a szállásunkhoz.

Összességében én nagyon jól éreztem magam. Higgyétek el, megéri eljönni a sítáborba!

Dolecsek Fanni 6.o.

Felső farsang

Ha én regényt írnék...

Az idei farsang kicsit eltért a felsőben a megszokottól, hiszen műsor helyett élőképet mutattak be az osztályok.

A mi élőképünknek „Zrínyi kirohanása” volt a címe.

Az előkészületek izgalommal teltek, hiszen András bácsinak is, és nekünk is számos jó ötletünk volt. Megnéztük a történelmi eseményt bemutató képet, megismertük a valós történelmi hátteret. Majd kiválasztottuk, ki melyik szereplőt testesíti meg. Természetesen voltak leszűrt törökök, egymás torkának esők, karddal kaszabolók... Jelmezeken kellett gondolkodni. Egyértelművé kellett tennünk a nézők számára, ki a magyar és ki a török. A fegyverek egy részét magunk gyártottuk, más részét (fakard, tör, íj) kölcsön kértük kisebbektől. Miután beállítottuk a képet, fantasztikus ötletünk támadt: lassítva játszunk el a „kirohanást”, majd „megállítjuk” az időt. Hosszasan gyakoroltuk a vad arckifejezéseket, a lelassított mozdulatokat. Hogy még viccesebb legyen, aláfestő zeneként a Star Wars zenéjét játszottuk a jelenet alá. Fanni eredményjelző táblával sétált be a „képbe”, amin a közönségnek mutatta: török-magyar 1-0. Nem szeretünk veszíteni, no meg a magyar történelem is szebb lenne, ha más eredmény született volna. Ezért eljátszottunk a gondolattal, hogyan lehetett volna megváltoztatni a történelmet. Ha már a Star Wars zenéjét hallgattuk, adta magát az ötlet. Egy jedi (mert az erő vele van) leterít minden törököt egyetlen mozdulatával, mintha a szél fújná el őket... S az eredményjelző tábla máris mutathatja: török-magyar:1-10.

Nagyon jól szórakoztunk, amíg megalkottuk az élőképünket. A közönség is jól szórakozott a produkciónkon—legalábbis a taps alapján erre a következtetésre jutottunk. A jövő évi farsangon biztosan valami új ötlettel állunk majd elő...

Lovász Zsófia-Búvár Anna-Krekács Dalma 6.o.

A farsang a 8. osztályos lányok táncával vette kezdetét, akik az 1930-as évekbe kalauzolták a közönséget egy tánc erejéig. Őket az 5. osztály „Egri (me)nők” állóképe követte, majd a 6. osztály „Zrínyi kirohanását” mutatta be. A sort a 7. osztály zárta, akik megszemélyesítették a hét erényt. A nyitótáncot Varga Viktória—és iskolánk volt tanulója, Varga Gábor—táncolta.

A műsorokat követően tánc és karaoke szórakoztatta a felső tagozatosokat.

Ha én regényt írnék, az lenne számomra fontos, hogy izgalmat és boldogságot okozzák az olvasónak.

Két gyermekről szólna a történet, akik egy éjjeli motoszkalást hallanak. Kiderül, hogy a hang egy varázstörpétől ered... Elmennek vele az ismeretlen világba, ahol számtalan kalandot élnek át, megismerik az idegen, varázslatos világ minden csodáját, szörnyekkel küzdenek meg....

Réz Soma 5.o.

Ha én regényt írnék, az lenne a legfontosabb, hogy kicsit se hasonlítson a hétköznapi világra. Vicces és kalandos lenne. Egy család hajókiránduláson venne részt és hajótörést szenvednének, és egyedüli túlélőként a velük történeteket mesélné el a regény...

Ha én regényt írnék, az vicces, szórakoztató és tanulságos lenne egyszerre.

Olyan témát választanék, amibe bárki könnyen beleélhetné magát... mondjuk egy kislány történetébe. Megtanulná belőle az olvasó—a történet segítségével—, hogy az élet bár szép, de nem megy minden egy csettintésre, egy varázsütésre, hanem meg kell tanulni értékelni a jó dolgokat, s meg kell küzdeni azokért.

Korsoveczki Fanni 5.o.

Ha én regényt írnék, fantaszt készítenék. Az írást úgy készíteném el, hogy legyenek benne sárkányok, manók, orkok, törpék, varázslók no és természetesen tündék/tündérek.

A lényege az lenne, hogy a főszereplő — az elején még magányos — tündének mindenféle akadályokon át kell jutnia, és le kell győznie a gonoszt. Kitartó küzdelem és számos próba után a főhős természetesen eléri célját, s nem csak győzelmet arat, de közben barátokat, szövetségeseket is talál.

A mondanivalóm az lenne, hogy a harcot vállalni kell, ellenkező esetben az ember magányos marad.

Koska Laura 5.o.

Olvasni jó!

Amikor először olvasni kezdtem egy könyvet, talán másodikos, vagy harmadikos lehettem. Azelőtt is nézegettem a könyveket, meg betűzgettem is, de igazán nem érdekelt a dolog.

Az a könyv, ami a hatalmába kerített, Erich Kästner: Két Lotti című regénye volt. Nyár volt. Kint az udvaron, a hintaágyon kezdtem olvasni. Hétágra sütött a nap, és a szellő kellemesen fújdogált. Olvasás közben simogatott. Néhány oldal után annyira beleéltem magam az eseményekbe, hogy a kellemes simogatáson kívül más el sem jutott hozzám. Megszűnt létezni körülöttem a világ, benne éltem a történetben. Együtt izgultam, együtt örültem, bosszankodtam a szereplőkkel. Egyre kíváncsibban faltam az oldalakat.

Amikor a regény végére értem, úgy éreztem. Valami megváltozott körülöttem... vagy bennem...
Nagy Noémi 7.o.

Amikor első osztályos koromban megtanultam olvasni, nagyon örültem, hogy minden plakátot el tudok olvasni. Úgy, mint a felnőttek!

Általában csak olyasmit olvasok, ami érdekel. Az első könyv, amit végig elolvastam, A Pál utcai fiúk volt.

Amikor olvastam, szerettem csendben a szobámban, és gondolatban a fiúk között lenni. Amikor unalmasabb részhez értem, pihentem, de ez nem tartott sokáig, mert érdekelt a szereplők sorsa, izgatott, hogy mi lesz a vége.

A fejemben történtek az események, éreztem, amit a könyv szereplői éreztek. Amikor a könyv végére értem, Nemecek Ernőt megsirattam. Szomorú voltam, hogy a becsületes, hűséges fiú—éppen akkor, amikor kivívta a többiek megbecsülését—el kellett hogy távozzon az élők sorából. Szomorúság járt át, mégsem tartottam feleslegesnek küzdelmeit. Ez a regény sok mindent megtanított nekem a barátságról, a hűségről, a szeretetről, a bátorságról és a becsületről. Úgy gondolom, jó lenne, ha sokkal több „Nemecek Ernő” élne közöttünk a földön. Talán szebb lenne a világ...

Imre Tímea 7.o.

Az első igazi találkozásom a könyvvel egy lovaskönyv volt.

Ez a könyv azért volt jó, mert át tudtam élni a szereplő érzelmeit. Minden cselekvést, mozdulatot úgy érzékeltem, mintha velem történné. „Benne voltam” a történetben, mint egy jó filmben. A könyv olvasása során azt vettem észre, hogy kevesebbet tévézek, helyette inkább olvasok.

Ami engem nagyon megfogott Chris Platt: Willon King című regénye volt. Reggeltől estig le sem tettem a kezemből. Olvasás közben kíváncsiság töltött el, mintha a saját életemet élném. Rájöttem, hogy legalább olyan jó olvasni, mint filmet nézni. Majdnem ugyanaz, a különbség annyi, hogy a film közvetlenül benned, a fejedben játszódik. Ráadásul a szereplőket te magad találhatod ki, képzelheted el magadnak. Éppen olyanok, mint amilyeneket te szeretnél...

Sziráczi Beáta 7.o.

Amikor megtanultam olvasni, rövidesen magával ragadott a könyvek világa. Azért szerettem meg az olvasást, mert ha elkezdtem egy történetet, én képzeltem el a szereplők kinézetét, az események színhelyét, kiegészítettem a történeteket a magam ízlése szerint.

Nagy hatással volt rám Jules Verne: Kétévi vakáció című regénye, ami 6. osztályban kötelező olvasmány volt. A regény 15 hajótörött gyerek történetét meséli el. Azt, hogy miként alkalmazkodtak a lakatlan sziget életéhez, ahhoz, hogy szülők nélkül telnek napjaik, hogy magukról kell gondoskodniuk. Sok izgalmas eseményt ír le a regény. Például azt, hogy új dolgokat fedeznek fel, ismernek meg a gyerekek, hogy összevitatkoznak a szereplők. Megszerettem a kalandregényeket és Jules Verne írásait is. Gyorsan kerestem még más olvasnivalót is tőle. Például a Grant kapitány gyermekeit.

A regény hatására megtanultam néhány dolgot. Például egy-egy vita alkalmával végiggondolni a velem szemben állók véleményét. Vagy tiszteletben tartani a közös döntéseket. Azt hiszem, ezek nem felesleges ismeretek, s talán hasznomra lehetnek még.

Lélektől lélekig

Ezen az oldalon szeretett kántorunktól, **Bakonyi Árpádtól** búcsúzunk.

A nagyok még biztos emlékeznek rá. Ő orgonált nekünk az ünnepi miséinken, énekeket tanított mise előtt. Fáradhatatlanul mosolygott kicsire és nagyra.

Gyerekkoromban figyeltem, ahogy játszott az orgonán, csodáltam, ahogy megszólaltatta a hangokat. Később az énektanárom lett és neki köszönhetem, hogy megszerettem az éneklést. Ma is járok abba az énekkarba, aminek sokáig ő volt a vezetője.

Mindig idézte, amit Kodály Zoltán mondott el 1948-ban, Párizsban, egy művészeti nevelésről szóló gyermeknap konferencián. "Arra a kérdésre, hogy mikor kezdődjék a gyermek zenei nevelése, azt találtam felelni: kilenc hónappal a születése előtt. Első percben tréfára vették, de később igazat adtak. Az anya nemcsak testét adja gyermekének, lelkét is a magáéból építi fel... még tovább mennék: nem is a gyermek: az anya születése előtt kilenc hónappal kezdődik a gyermek zenei nevelése." Az ő egyénisége és persze fentebb idézetett gondolatok miatt, még állapotos koromban is lelkesen énekeltem a kórusában. Talán emiatt énekel a lányom olyan szépen és szeretik a zenét a gyermekeim.

Sokáig vezette a Coelestis Regina kórust, több művet is írt. A gyászmiséjén is énekelünk egyet belőle.

Bizony nagyon elszorult a torkom, amikor magam elé képzeltem, ahogy lelkesen írta a hangokat, vagy amikor nekünk ezt vezényelte.

Az a történet jutott eszembe, amit egyik reggel olvastunk a felsősöknek egy kis szentről. Amikor érte jött a halál angyala, mindig volt dolga és amikor már teste gyengült és kérte az angyalt, hogy jöjjön érte és vigye a Mennybe, akkor az angyal közölte vele, hogy eddig is Földön a Mennyet szolgálta, de természetesen felvitte a Mennybe.

A mi
Árpi bácsink is
most már a
Mennyben ve-
zenyli az an-
gyalkart. Nyu-
godják békében,
emléke a szí-
vünkben mindig
élni fog.

Almási
Zsuzsanna

Alatskay János: Árpi bácsi emlékére

Az orgona fent figyel némán,
Kompresszora zihálva még jár.
Felújított sípjai csendesen állják,
Az idő, embert próbáló múlását.
Viharvert fakerete oltalmazván,
Több nemzedék lenyomatát.
Billentyűi, regiszterei láttak már,
Igen sok születést és halált.
Valaki hiányzik nekünk a rajzról,
Megszokott arc, kedves mozdulatok,
A csorba csigalépcső, kopott sarok,
Az Ő lába nyomán dalolt.
Bizony, maximalista volt,
Tisztességes jellemű, alapos,
Nyugodt, s boldog volt, mert adott,
A súlyos hivatásra, utódra valót.
Nekünk, még itt maradtaknak,
Hiányzik rendkívül, hallatlan.
Odaát már az angyalok látják,
Hallgatják szívbeli muzsikáját.

Pécel, 2014. február 7.

HÍREK

Az iskolánkban szervezett „Harmatcsepp” verseny első fordulója lezárult.

A sikeresen teljesítő tanulók a középöntőben folytathatják a versenyzést.

A Váci Karolina Iskolában megrendezett egyházmegyei versenyen a következő eredmények születtek:

Péter Dóra 8.o. és Kocsis Adél 7.o. hittan 7-8. osztályos kategória 1. helyezett,

Király Viktória 6.o. és Dicső Zoltán 5.o. hittan 5-6. osztályos kategória 2. helyezett,

Bezák Olivér 4.b és Dicső Dóra 4.a 3-4. osztályos kategória 1. helyezett,

Dolecsek Fanni 6. o. versmondó verseny 1. helyezett lett.

Bezák Olivér 4.b a prózairó pályázaton 1. helyezést ért el.

Iskolánkat képviselő valamennyi versenyző szépen teljesített, eredményükhöz, munkájukhoz gratulálunk!

2014. február 22-én iskolánk 3. osztályosai a Péceli Focitorna I. fordulóján vettek részt.

Az „A” csapat fölényesen nyerte mindhárom mérkőzését, a „B” csapat egy meccset elveszített, a másik kettőt megnyerték.

A II. forduló máciusban, a III. forduló májusban lesz, kíváncsian várjuk további eredményeiket.

Március 1-jén, 8-án, 22-én és 29-én folytatódnak a leendő első osztályosok számára szervezett előkészítő foglalkozások.

Beiratkozás: 2014. március 29-én az iskolában

Az 1848-as szabadságharcra emlékezve ünnepi műsorral készülnek tanulóink. Kíváncsian várjuk az iskolai műsort.

2014. februárjában az 1.b, 4.a és a 4.b osztály a gödöllői moziban a „Mogyorómelő” című filmet nézte meg közösen.

2014. március 4-én a 4.b osztály a Karinthy Színház Tom Sawyer című előadását tekinti meg.

Könyvajánló - Kedvcsináló

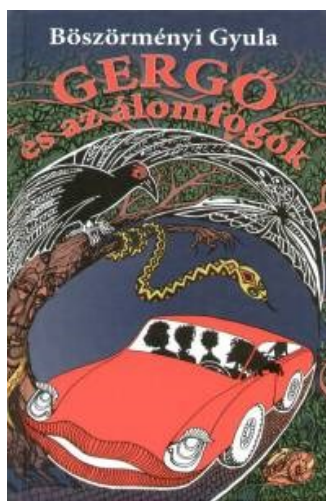
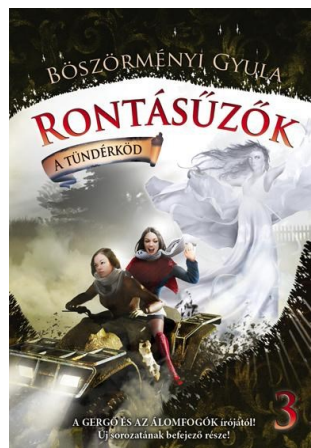
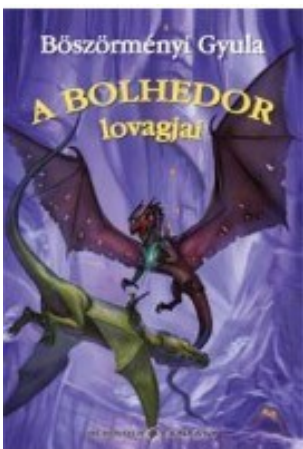
Nyolcadikosaink az irodalom órákon különféle témákat dolgoznak fel. Kepler Tamara Böszörményi Gyula — ma élő író, a nagyszerű Gergő-sorozat szerzője — munkásságát dolgozza fel. Kutatómunkája során rábukkant az író honlapjára, felvette vele a kapcsolatot, és meghívta iskolánkba. A meghívásnak Böszörményi Gyula a közeljövőben eleget tesz. Az író-olvasó találkozón részt vehet iskolánk minden érdeklődő tanulója. Kedvcsinálóként olvassátok el a következő részletet egyik regényéből:

Böszörményi Gyula: A Bolhedor lovagjai

Hunyd le most a szemed! Érezd az ősök jurta-jának emlékezetét!

Ghallának hívták egykor azt a világot, mely a csillagok ölelte ür sötétjében róttá békés útját, valahol a Tetejetlen Fa Gyökérszintjén. Élet sarjadt a földön, a vizekben, s értelem az élőkben. Teljes világ Ghalla, hol számos érző lény, s azok istenei éltek mindennapjaikat. Harcoltak, megbékéltek, városokat emeltek vagy tiportak el, szerettek, s gyűlöltek évezredek át. Uralták a lapályokat, hegyeket, erdőseget, sivatagokat, és varázserő síkját – de önnön lelkük fölött gyakorta elvesztették hatalmukat. Esendők voltak és nemesek, szépek és ocsmányok, hűek és hitszegők – milliárdfélék.

Majd eljött az Ellenség. Ében gömbök árasztották el Ghallát, fekete sugaraik lánggra lobbantottak mindent, mi élt, s tüzet foghatott. Senki nem tudta, a Gyökérszint mely sötét bugyrából kerültek elő. Ghalla lényei próbáltak küzdeni ellenük, vagy szövetségre lépni velük. Ám az Ellenség a csillagok végtelenségéből, tán egyenest a Rémálmok Birodalmából érkezett, s annyira idegen volt, hogy nem ismerte a vereséget, s nem volt szüksége szövetségesre. Célja egyetlen: elpusztítani minden élőt, legyen az növény, állat, avagy értelemmel bíró lény.

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.